

Можна – Не можна

Куратор: **Ірина АКИМОВА**

Виставка запропонувала відкритий діалог між художниками та глядачами. Які проблеми з системи координат «можна—не можна» хвилюють сучасних митців? Як трансформується ця система координат у нашу динамічну епоху? Які особисті «можна» і «не можна» стають важливими для художників та відображаються в їхній творчості?

Куратор проекту – **Ірина Акімова**
Координатор – **Мирослава Якимчук**

У проекті взяли участь 9 митців з України. Це талановиті автори, які, працюючи з простором, експозицією та глядачем, актуалізують теми глобальних питань сьогодення.

Учасники проекту: **Маріанна Абрамова, Ірина Акімова, Анатолій Галицький, Людмила Давиденко, Олег Пінчук, Костянтин Синицький, Володимир Хижинський, Оксана Чепелик, Astian Rey.**

Інформаційні партнери: UNN, ArtsLooker, LuckyUkraine, In Art, ArtLine

Концепція проекту:

Ми все своє життя знаходимося в системі координат «можна—не можна», «дозволено—не дозволено». Подібна система обмежень дозволяє безлічі різних людей мирно співіснувати в суспільстві, розвиватися самим і розвивати суспільство.

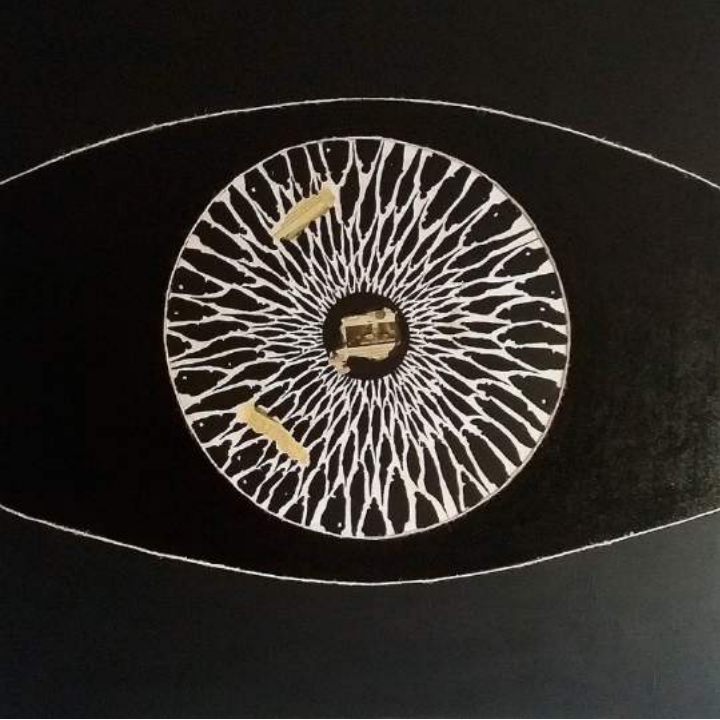
В першу чергу ця «система» покликана оберігати нашу особисту безпеку, оскільки забороняє нам те, що шкідливо для інших членів суспільства. Набір етичних правил «можна—не можна» ми отримуємо в ранньому дитинстві від батьків разом з рекомендаціями шукати певні компроміси в рамках цих обмежень.

Система координат «можна—не можна» розвивається разом із суспільством, його історичним, політичним, соціальним і культурним контекстом. Чи є вона інструментом розвитку та розмаїття, або обмежувачем свободи думки і творчості?

Система «можна—не можна» описує складні взаємини між державою і особистістю: від ліберального «можна те, що не заборонено» до авторитарного «можна те, що дозволено (державою, громадською думкою або чимось іншим)».

У науці «можна—не можна» скоріше не питання сенсу (в пошуку нового треба долати минулі «не можна»), а питання етики самого пошуку, механізму та сфери застосування наукового відкриття.

Що таке «можна» і «не можна» в мистецтві? Як нові підходи, нові техніки, нові теми породжують нові смисли? Під впливом яких чинників сьогодні мистецтвом стає те, що раніше ним не було?

KALEIDOSCOPE

100x100 cm, mixed media, 2018

Между всевозможными «можно и нельзя» рамками, иногда надуманными, иногда совсем далекими от природы вещей, человек пытается найти свой путь. Все чаще упуская из внимания тепло взаимоотношений и душевную близость. Все чаще прибегая к решению любых задач техническим путем, забывая о своей духовной сущности.

GETTING THROUGH MASS MEDIA

100x100 cm, mixed media, 2017

Современное общество во многом строится на иллюзии свободы. Высокие технологии и свободный доступ к информации – часть айсберга, которая скрывает истинные мотивы системы управления обществом нового формата. Медиа-ресурсы формируют наши коммуникационные навыки и цели, наши устремления и задачи на каждый день. Капля за каплей мы в эйфории свободы следуем за чужими мотивами и целями, упуская истинную природу вещей и свое истинное предназначение. Пытаясь все объяснить научным путем и вместиť в рамки понятных формул, человек строит общество, в котором остается все меньше места для него самого.

АБРАМОВА Марианна

Сучасне суспільство відкидає авторитаризм (диктатуру меншості) та прагне демократії як бази для розвитку та процвітання. Але на цьому шляху легко заблукати в кут диктатури більшості, де індивідуальні інтереси та погляди ігноруються під гаслами «так вирішила більшість». З чим ми стикаємося, мандруючи між цими двома полюсами? Чи маємо ми робити вибір між двома диктатурами? Як знайти золоту точку балансу індивідуальної свободи та суспільних інтересів?

ДИКТАТУРА

диптих

100x120 см (кожна)

2019

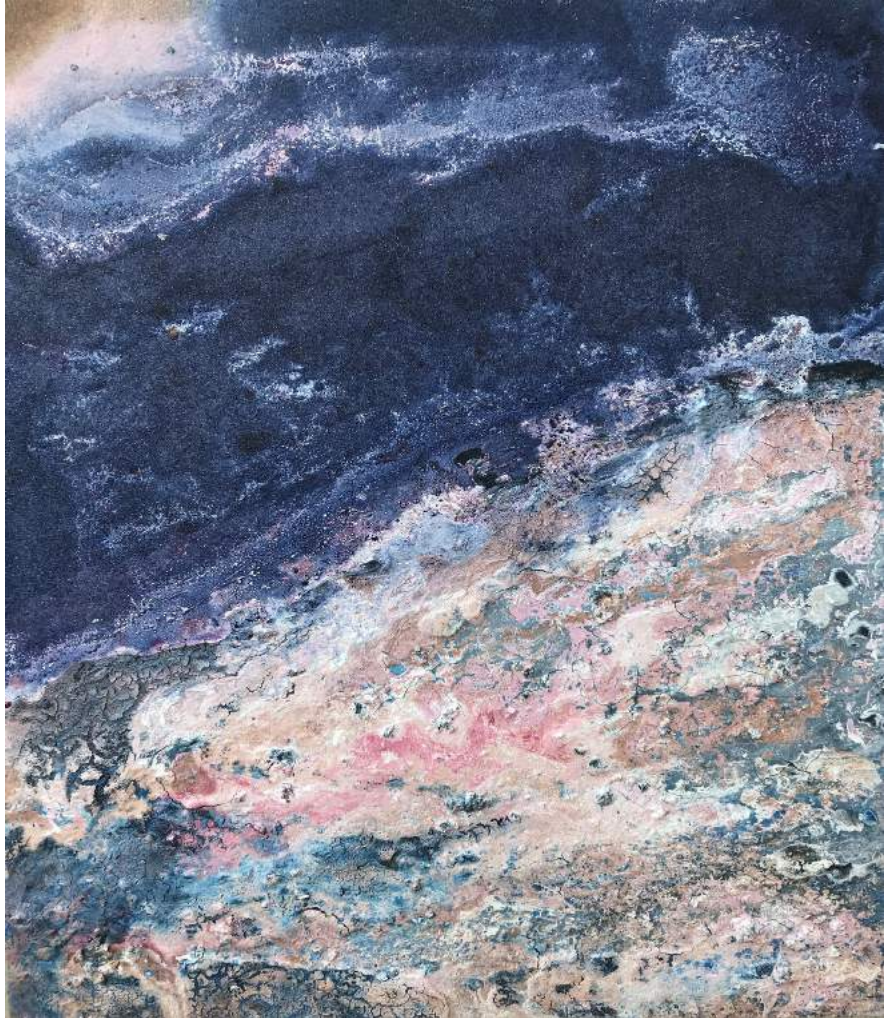
АКИМОВА Ірина

THE VOID, 90x100 cm, 2019
полотно/акрил, змішана техніка

ARCHIPELAGO, 80x90 cm, 2019
полотно/акрил, змішана техніка

SUMMER ON TITAN, 75x95 cm, 2019
полотно/акрил, змішана техніка

Сучасне мистецтво не має меж, поєднуючи у собі безліч аспектів навколишнього світу та трансформуючи їх. Колись до живопису могли відноситись лише картини, створені за допомогою фарб, бо інакше було не можна. З плином часу уявна межа поміж “можна” і “не можна” звільняла все більше місця з боку дозволеного, відкривши максимальну свободу для фантазії і творчості. Проте, поряд з вільним самовираженням ми стикаємося з новими «не можна». Чи повинні ми існувати між двома полюсами, або ми маємо шукати баланс і гармонію за цією межею?

БИТАЄВА Анна

UNTITLED, 120x240 см, 2018

ГАЛИЦЬКИЙ Анато́ль

UNTITLED, 120x120 см, 2018

UNTITLED, 200x200 см, 2018

UNTITLED, 190x200 см, 2018

ТОЙ, ХТО КРИЧИТЬ

140x200 см

2012

ТОЙ, ХТО МОВЧИТЬ

140x200 см

2012

Хто встановлює межі дозволеного?

Хто керує моїми рішеннями? Ми, жінки, часто вирішуємо, що НЕ МОЖЕМО собі цього дозволити. Краще МОВЧАТИ ніж КРИЧАТИ.

Чи не втрачаємо ми своє обличчя, приховуючи справжні переживання під тиском незрозумілих “НЕ МОЖНА”?

Де закінчилась межа свободи моїх почуттів?

Чи можу я її стерти своєю творчістю?

ДАВИДЕНКО Людмила

UNTITLED,
інсталяція,
2019

ПІНЧУК Олег

Наука та релігія тісно взаємодіяли протягом багатьох століть, по черзі займаючи домінантні позиції, задушуючи взаємний розвиток. Періоди релігійної нетерпимості змушували винахідників тримати в секреті своєї відкриття та працювати під страхом смерті, створюючи таємні спільноти. З іншого боку, в періоди технологічного та наукового розквіту релігія зазнавала атеїстичного впливу з боку раціоналістів. Серія робіт відображає шлях розвитку людства в контексті світоглядних протиріч.

СПОСТЕРІГАЧ, 190x55x55 см, 2019
бетон, метал, емаль, авторська техніка

ПРИНЦИП ТВОРЦЯ, 160x124 см, 2019
пінополістирол, акрил, емаль,
авторська техніка

МИСЛЮ, ОТЖЕ ІСНУЮ, 166x124 см, 2019
пінополістирол, акрил, емаль,
авторська техніка

ПОРТАЛ, 166x124 см, 2019
пінополістирол, акрил, емаль,
авторська техніка

ДАР ТВОРЦІВ, 166x124 см, 2019
пінополістирол, акрил, емаль,
авторська техніка

ASTIAN REY

ГАМЛЕТ UA, 210x50x50 см, метал, 2016

НЕБЕСНЕ ТІЛО, 150x100x75 см, метал, 2018

ФАТАЛЬНА ПОМИЛКА, 175x160x45 см, метал
2010

СИНИЦЬКИЙ Костянтин

Міф про Пандору яскраво ілюструє тему
«Можна-Не можна»:

Чи можна відкривати скриню, чи все-таки
не варто?

із серії СКРИНІ ПАНДОРИ

2017

51x51x11 см (кожна)

шамот, пігменти, поливи,
ручне ліплення, розпис

ХИЖИНСЬКИЙ Володимир

Post-Human VI, 100x100 cm

Post-Human XI, 100x115 cm

Post-Human IX, 100x100 cm

Проект “Post-Human” фіксує цивілізаційні розломи і фрагментованість людини в епоху техноцентризму. Це моделювання нашого майбутнього в контексті вимушеної кіборгізації. В патріархальній культурі сформовані усталені норми, згідно з якими жінці відведена роль матері, берегині, продовжувачки роду. Чи змінюється її роль у технократичному майбутньому? Які ж особисті «можна» і «не можна» повстають перед нею?

ЧЕПЕЛИК Оксана

